

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIV. — Wydana i rozesłana dnia 23 maja 1877.

38.

Obwieszczenie ministerstwa handlu z dnia 13 maja 1877, podające do wiadomości przepisy dodatkowe do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19 grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171).

Zamieszczony poniżej dodatek do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19 grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171), przez c. k. Komisją główną miar i wag, wydany, ogłasza się niniejszem w wykonaniu ustawy o nowym Porządku miar i wag z dnia 23 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z roku 1872).

Chlumecky r. w.

Dodatek czwarty do Porządku sprawdzania miar i wag

z dnia 19 grudnia 1872.

Do §§. 13, 15 i 18.

0 przyjmowaniu do sprawdzania i cechowania miar objętości do rzeczy sypkich, zrobionych z drzewa wygiętego (miar łubianych).

Miary do rzeczy sypkich na 1 litr i większe aż do 0·5 hektolitra zrobione być mogą także z wygiętego drzewa bukowego lub dębowego. Pod względem wyrobu i cechowania miar tych tak zwanych łubianych, obowiązują następujące przepisy:

Oznaczenie i kształt.

Co do oznaczenia i kształtu miar łubianych obowiązują tu przepisy podane dla miar drewnianych tej samej pojemności w §§-fach 12-ym i 14-ym Porządku sprawdzania miar i wag.

Konstrukcyja.

Ściana (łub), ma być wyrobiona z drzewa bukowego lub dębowego i powinna mieć w miarach na 0·5 H. najmniej ośm, w miarach na 1 litr najmniej 4 milimetry grubości, w miarach zaś pośredniej pojemności, odpowiednią teźże grubość.

Dno zrobione być może albo z twardego, albo też z miękkiego drzewa, bez sęków i powinno mieć w miarach na 0·5 H., $\frac{1}{4}$ H. i 20 litrów, najmniej 18, w mniejszych zaś, najmniej 12 milimetrów grubości. Na obwodzie powinno mieć wcięcie wyżłobione w kierunku wysokości na $\frac{2}{3}$ grubości dna, w kierunku zaś średnicy na grubość łubu, tak, iżby dno dolną trzecią częścią swej grubości wystawało aż do zewnętrznej powierzchni łubu, a dwiema trzecimi górnymi częściami swej grubości przylegało szczelnie do wewnętrznej powierzchni łubu; w tem to na ostatku wymienionem miejscu łub złączyć należy z dnem za pomocą gwoździ.

Miary okute będą żelazem w sposób poniżej opisany:

Miary na 0·5 H. okuwa się trzema żelaznymi szynami taśmowemi krzyżującemi się na dolnej powierzchni dna w kierunku przekątnych sześciokąta foremego, a przy brzegu zagiętemi w górę pod kątem prostym i idącemi po łubie sięgając prawie aż po brzeg tegoż górny. Jedna z tych szyn idzie po zewnętrznym spojeniu łubu. Szyny przytwierdzone są do dna i do łubu gwoździami, których końce zagina się wewnątrz. Na górnym i dolnym brzegu miary daje się z żelaza taśmowego obręcz, które obejmując szyny, tak z niemi jako też z łubem połączone być mają gwoździami. U otworu miary w kierunku średnicy, odpowiadającej miejscu spojenia łubu, rozpięta jest szpaga żelazna, której przekrój półkolisty ma 10 milimetrów w promieniu, a której górna, płaska powierzchnia leżeć powinna na tej samej płaszczyźnie, co górny brzeg łubu. Końce szpagi, które mają być zagięte, powinny po obu stronach przechodzić przez łub, szynę odpowiadającą miejscu spojenia i obręcz, i mają być z temiż nitami połączone. Pręt żelazny, 12 milimetrów w średnicy, łączy szpagę z dnem i jest w środku szpagi do niej przynitowany. Dolny koniec pręta ścięty jest pilnikiem, tak, że utworzoną przez to bródką opiera się mocno na płycie żelaznej, w wewnętrzną stronę dna wpuszczonej, 25 milimetrów średnicy a 4 milimetry grubości mającej; dolnym cieńszym końcem przebija pręt ten dno i wszystkie trzy krzyżujące się z sobą szyny i jest tam przynitowany.

Miary na $\frac{1}{4}$ H., 20 L. i 10 L. okute być powinny podobnie jak miary na 0·5 H., z tą różnicą, że w nich nie ma szpagi a wystarczają dwie szyny, na dnie pod kątem prostym przecinające się z sobą, z których jedna zakrywać powinna miejsce spojenia łubu.

Miary na 5 L., 2 L. i 1 L., okute być mogą w taki sam sposób jak miary na $\frac{1}{4}$ H., 20 L. i 10 L., atoli wystarcza jedna szyna, zakrywająca sobą miejsce spojenia łubu, leżąca na dnie w kierunku prostopadłym do jego słoju a można się obejść bez obręczy u dna.

Taśmy żelazne używane na obręcz i szyny muszą mieć grubość w miarach na półhektolitra przynajmniej 1·5, w miarach zaś na $\frac{1}{4}$ H. 20 L. i 10 L., przynajmniej 1 milimeter, a szerokość obręczy do większych miar wynosić ma nie mniej jak 30 aż do 25, do miar na 2 litry i 1 litr nie mniej jak 22 milimetry.

Jeżeli miara ma być z uchami, jedno z nich leżeć powinno nad miejscem spojenia łubu, a przytwierdzenie w ten sposób ma być dokonane, aby gwoździe wewnątrz na podłożonych płytach żelaznych były zagięte albo zanitowane. Miejsca utwierdzenia nie powinny leżeć na jednym i tym samym słoju, ażeby ucha nie przyczyniały się do rozdarcia łubu.

Sprawdzanie i granice błędów.

Pod względem sprawdzania i granicy błędów obowiązują te same przepisy, które w §. 17 Porządku sprawdzania miar i wag podane są dla drewnianych miar objętości.

Cechowanie.

Miary łubiane cechują się wypaleniem cechy na zewnętrznej powierzchni ściany i na wewnętrznej dna, tudzież wybiciem cechy w trzech miejscach, prawie równo od siebie oddalonych, tak na górnym brzegu miarki, jak i na zewnętrznym obwodzie dna, mianowicie zaś nad jego spojeniem z łubem.

Aby cecha mogła być wybita nad spojeniem dna z łubem, obręcz dolna powinna mieć trzy otwory okrągłe o średnicy nie mniejszej jak 12 milimetrów.

Do §-fu 18-go.

O cechowaniu miar drewnianych do rzeczy sypkich.

Przepis podany w §-fie 18-ym Porządku sprawdzania miar i wag a tyczący się cechowania dna miar drewnianych do rzeczy sypkich, zmienia się w ten sposób, że cechy wypalane być mają nie na zewnętrznej lecz na wewnętrznej powierzchni dna.

Wiedeń, dnia 7 maja 1877.

C. k. Komisya główna miar i wag

Herr r. w.

39.**Patent cesarski z dnia 19 maja 1877,**

tyczący się rozwiązania sejmu krajowego kraińskiego i zarządzenia nowych wyborów do takowego.

**My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austryacki;**

król węgierski i czeski, król dalmatyński, chorwacki, slawoński, galicyjski, lodomeryjski i illiryjski; król jerozolimski itd.; arcyksiążę austryacki; wielki książę toskański i krakowski; książę lotaryński, salzburski, styryjski, karyntyjski, kraiński i bukowiński; wielki książę siedmiogrodzki; margrabia morawski; książę górno i dolno szląski, modeński, parmański, piacencki i gwastalski, oświęcimski i zatorski, cieszyński, friaulski, dubrownicki i zardarski, książęcony hrabia na Habsburgu i Tyrolu, Kyburgu, Goryeyi i Gradysee; książę na Trydencie i Bryksenie, margrabia górno i dolno łużycki i istryjski; hrabia na Hohennemsie, Feldkirchu, Bregencyi, Sonnenbergu itd., pan na Tryeście, Kottarze i windyjskiej marchyi; wielki wojewoda województwa serbskiego itd. itd.

wiadomo czynimy:

Sejm krajowy Mojego księstwa kraińskiego zostaje rozwiązany i rozpisane będą niezwłocznie nowe wybory do tego sejmu krajowego.

Dan w Naszem stołecznem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu dnia dwunastego maja w roku tysiąc ośmset siedmdziesiątym siódmym, Naszego panowania dwudziestym dziewiątym roku.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w.	Lasser r. w.	Stremayr r. w.	Glaser r. w.
Unger r. w.	Chlumecky r. w.	Pretis r. w.	Horst r. w.
	Ziemiałkowski r. w.	Mannsfeld r. w.	